

Sanz compleix el seu somni

El madrileny omple Cap Roig en un concert que rep la visita sorpresa d'Antonio Orozco

Sanz compleix el seu somni

del madrileny.

ARIADNA PARALS | PALA FRUGELL

Concert estrella per concloure una nova edició de Cap Roig. Alejandro Sanz va saber fer gaudir un públic que esperava reviure les seves cançons més conegudes des dels anys 90. Acompanyat d'una nombrosa banda, Sanz va estar especialment brillant en els temes que el van portar a la glòria, com Amiga, Corazón Partío i Camino de Rosas. La presentació del seu últim àlbum, Sirope, va demostrar, una vegada més, la polivalència

De petit, Alejandro Sanz tenia un somni, ser damunt d'un escenari. I el somni es va complir una vegada més a Cap Roig, davant d'un públic disposat a gaudir i cridar, a recordar les cançons més mítiques del Sanz dels anys 90.

Diuen que el que normalment recordem és el fet darrer. I a jutjar per l'actuació d'ahir d'Alejandro Sanz, que avui torna a actuar per tancar aquesta quinzena edició, el públic recordarà un gran Festival.

A Sanz l'avalen nombrosos rècords i èxits, com haver venut 23 milions de discos o ser l'artista espanyol amb més premis Grammy, i tot s'ho guanyat a pols. El compositor i músic ha sabut crear cançons profundes i melòdiques, acompanyades d'un brillant equip de músics i una actitud humil però magnífica a l'escenari. El seu recorregut pel món de la música compleix allò que es diu, que cal anar sembrant a poc a poc per recollir bons fruits.

Amb l'experiència de qui ha trepitjat i enamorat centenars d'escenaris, Sanz es va presentar davant de Cap Roig amb un públic que casa amb el seu estil; discret, atent però poderós quan és necessari. Rodejat de fins a deu músics, Sanz va encetar el recital amb cançons del seu darrer àlbum Sirope, com El silencio de los cuervos y A mí no me importa. Un públic expectant – i una mica fred – rebia el nou disc. Però Sanz ho sabia, tenia un as a la màniga. Sabia que el seu plat fort són les mítiques cançons que el van dur a la fama internacional en els anys 90. I va ser al ritme Desde Cuando y Quisiera Ser quan la platea es va escalfar. Mans enlaire, culs inquiets i fora estereotips (per allò que diuen que Cap Roig és un escenari on l'educació i el ser vist és important, de manera

que és difícil deixar-se endur). Val a dir que, malgrat el ritme del públic, Sanz, que havia promès que ballaria, amb prou feines es va sacsejar.

L'aparició de Sanz en un talentshow aquesta temporada li ha servit per deixar-se mostrar com a persona càlida i per ampliar les seves col·laboracions. I com aquell que no vol la cosa, Antonio Orzoco va fer-se pas entre els músics per cantar amb Sanz No me compares. I a partir de llavors, un festival –això sí, amb Sanz com a únic intèrpret– de velles glòries com Corazón Partio o Camino de Rosas. El madrileny, que és especialment hàbil en les cançons íntimes i profundes, va treure el seu màxim potencial en temes com Amiga, Mi soledad y yo i Si fuera ella.

Sanz es va deixar estimar (com tots els artistes) i va fer fins a dos visos per interpretar Lo ves, Capitán Tapón, A qué no me dejas i una versió reduïda d'Amiga, Mi Soledad, Y si fuera ella y Pisando. De tema en tema, el públic present ho tenia clar, Sanz tancava un gran concert i deixava el millor dels records de Cap Roig.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2015/08/17/sanz-compleix-somni/739321.html?utm_source=rss